

Jaarverslag 2018

Algemeen

2018 was vooral het jaar van het JUBILEUM.

Het feit dat de Nederlandse Zeevarenden Centrale in 2018 125 jaar bestond wilden we vooral samen met de vele vrijwilligers in het land vieren.

'Trouw aan de zeevarenden' dat wilden we uitstralen, daar ging het om, daar gaat het om, en daar zal het altijd om moeten blijven gaan.

Steeds opnieuw moet de vraag gesteld worden: *'zeevarende, van waar je ook onze haven aan doet - wat kunnen wij voor jou in jouw situatie betekenen?'*

De vaartocht op 31 augustus in de Amsterdamse haven was een feest. De vele vrijwilligers uit de Eemshaven en Vlissingen met de medewerkers van Moerdijk en Harlingen, vanuit Schiedam, Rotterdam en Amsterdam en waar niet vandaan vermaakten zich kostelijk op de deze boottocht. En hoe mooi, dat een groot aantal 'oudgedienden' aanwezig was samen met de volgende generatie die nu het werk met en voor de zeevarenden heeft overgenomen. En hoe mooi, dat velen zich hierdoor gewaardeerd en gerespecteerd voelden. En dat was nu ook net wat we als bestuur wilden dat zou overkomen bij alle aanwezigen.

Het symposium van 15 november in de Pelgrimvaderskerk in Rotterdam was van een andere orde, maar niet minder geslaagd. Een mooie opkomst, al was het voor ons teleurstellend dat de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid niet als spreker op ons symposium kon optreden. Mede door een beperkte aanwezigheid van de ambtelijke top van dit ministerie voelde dit voor ons als een teken van geringe betrokkenheid van overheidswege.

De heer Visser, toen nog wethouder 'havenzaken' van de gemeente Rotterdam, hield op het symposium de feestrede. Hij zegde toe het belang van de NZC in het gemeentebestuur en de haven te blijven benoemen en onderstrepen.

Mede naar aanleiding van dit symposium gaan wij er voor zorgen dat het Platform Maritiem en de landelijke overheid de NZC nadrukkelijker zullen gaan betrekken bij de verdere invoering van de bepalingen uit de MLC. Dit om de vele zeer belangrijke activiteiten, die in de havens dag in dag uit door vrijwilligers en professionals ter wille van zeevarenden worden gedaan, mogelijk te blijven maken, zowel organisatorisch als financieel. En dat niet omdat de NZC dat vraagt, maar omdat het een verplichting is die de Nederlandse regering heeft aangeaan door de ratificatie van het MLC-verdrag.

Bestuur

Het Algemeen Bestuur kwam dit jaar éénmaal bijeen en wel op 19 juni 2018 in Vlissingen in het mooie zeemanshuis met de prachtige winkel waar zeevarenden tweedehands en nieuwe spulletjes kunnen kopen. In de vergadering werd uitgebreid verteld over wat er met de komst van pastor Pascal Handschin aan nieuwe mogelijkheden zijn gekomen.

Mooi dat het aan het bestuur en de 'Vrienden van' gelukt is om voor een periode van drie jaar financiering te vinden. Nu wordt er hard gewerkt aan het vervolg, zodat wat er groeit ook verder kan worden uitgebouwd.

De Remonstrantse Broederschap was al jaren geleden formeel toegetreden als lid van het algemeen bestuur van de NZC. Maar het was de Broederschap tot nu toe nooit gelukt iemand te vinden die namens hen in het bestuur zou gaan participeren. Blij zijn wij met het gegeven dat Joël Vlasboom hen nu gaat vertegenwoordigen. Welkom dus!

Het dagelijks bestuur werd ook dit jaar gevormd door de heren Arjen van der Veen (penningmeester), Hans Kapteyn (voorzitter) en Wim van Til (secretaris). In het afgelopen jaar werd 6 maal vergaderd, deels in het kantoor van de penningmeester en deels telefonisch.

Lied van het water

Het blijft heel bijzonder dat de vraag naar stickers nog steeds aanwezig is. Natuurlijk niet meer in de grote aantallen van de eerste jaren, maar nog steeds zijn er predikanten die er veel bestellen voor hun gemeente of omdat zij op preekbeurten elders in den lande de gemeente vragen om het lied van het water te zingen. En de keren dat een persoon er om vraagt voor zichzelf en vrienden of familie dat blijft met vaak ook een persoonlijke noot er bij, hoe het lied in de jaren ervoor een belangrijke rol in zijn of haar leven heeft gehad.

Leon Rasser en filmmaker Nico Oussoren zijn er in geslaagd om in het kader van het 125 jarig bestaan van de NZC een mooi document te maken dat door velen bekeken wordt en zeer veel positieve reacties oplevert. Op een eenvoudige en indringende wijze laten we als NZC ook iets zien van onze missie en van wat ons beweegt.

Communicatie intern en extern

Ook in dit verslagjaar slaagde de redactie van DIEPGANG er in om een aantal zeer lezenswaardige bladen samen te stellen. Altijd weer een feest wanneer het blad verschijnt met zeer interessante artikelen. Heel fijn dat mede daardoor we konden besluiten om per eind 2018 te stoppen met het rondsturen van de CONTACTBRIEF.

Met grote dank aan de pastores die trouw er voor zorgden dat vele, vele jaren deze pastorale brief bij de lezers op hun adres werd afgeleverd!

ZEEWAARTS wordt vanaf dit jaar toegestuurd aan het bestand dat jaren al deze uitgave ontving. En ook de lezers van de Contactbrief en alle adressen die ooit een sticker hebben besteld van het zeemanslied, ontvangen nu Zeewaarts.

De DAG VAN DE ZEEVAART was opnieuw hoorden wij een succes.

MLC 2006

In 2017 maakten we als NZC de start met een onderzoek naar wat MLC 2006 voor ons als landelijke koepel en ook voor de lokale zeemanshuizen en koopvaardijpastoraten zou kunnen betekenen.

Natuurlijk is de implementatie en naleving van de wereldwijd geaccepteerde voorschriften de verantwoordelijkheid van de nationale overheid. Maar wat heeft de overheid door de ratificatie van deze internationale wetgeving aan verantwoordelijkheden op zich genomen en op welke wijze spelen wij daar in een rol? En hoe belangrijk zijn wij in dat geheel en zijn we ons wel bewust van onze rol? Allemaal vragen die op ons afkwamen en waar we met elkaar met ondersteuning van Toon van der Sande naar op zoek gingen.

De ratificatie van het verdrag door de Duitse regering bracht die overheid er toe om een

bedrag van € 500.000,- toe te kennen aan de Deutsche Seemanns Mission. Zonder ons rijk te rekenen menen wij dat ook ons werk in aanmerking komt voor Nederlandse staatssteun. Om het belang van ons werk aan te kunnen tonen meenden wij de eigen organisatie grondig te mogen doorlichten op kwaliteit en ons af te vragen in hoeverre wij kunnen en willen voldoen aan mogelijk gestelde eisen.

Werkgevers- en werknemersorganisaties van zeevarenden hebben bij het aannemen van MLC 2006 ook uitgesproken, dat de thematiek van pesten en intimidatie, juist ook in de wereld van de zeevarenden thema's zijn waar aandacht voor moet zijn.

Niet bepaald gemakkelijk om er achter te komen en evenmin gemakkelijk om er aandacht voor te vragen, maar zeker belangrijk genoeg om er met elkaar alert op te zijn. Dat beseften we met elkaar en daarom werd gestart met een themadag op 7 maart 2018 in Utrecht. Daarna volgde op drie verschillende locaties trainingen: Moerdijk, Delfzijl en Vlissingen met vrijwilligers en bestuurders.

Naast het bevorderen van de alertheid op de thematiek van pesten en intimidatie werden er voorstellen besproken voor plaatselijke activiteiten en werden wij ons meer bewust van onze mogelijkheden op dit terrein in de zeemannshuizen en daarmee in de havens.

Bedreigingen als uitdagingen

Op diverse plekken is er de dreiging van bezuinigingen:

- De Protestantse Kerk in Nederland heeft aangegeven dat het nodig is om voor een gedeelte op zoek te gaan naar medefinanciering van de predikantsplaatsen in Amsterdam en Rotterdam. Er is een projectwerker aangezocht om dit in de komende twee jaar te realiseren.
- De Christelijke Gereformeerde Kerken hebben te kennen gegeven te willen bezuinigen op de kosten van de parttime predikant in de Moerdijk. Er zijn daarover gesprekken gaande.
- Mission to Seafarers Vlissingen moet werk maken van nieuwe geldstromen om het contract met de predikant dat in 2020 afloopt voort te kunnen zetten.
- Het Diaconaal Haven Project heeft niet per direct geldzorgen, maar heeft vooral te maken met bestuurders die heel graag het stokje van de verantwoordelijkheid voor het werk waar zij zich vele jaren trouw voor hebben in gezet, over te dragen aan jongere en frisse diakenen.

Al deze dreigingen vragen om beleid dat zoekt naar mogelijkheden, anders dan tot nu toe, want de 'automatische' financiering van het welzijnswerk onder zeevarenden raakt steeds verder uit beeld. Dat vraagt om andere wijzen van werken, andere financieringsvormen, ook om andere contacten, zowel plaatselijk als zeker ook landelijk.

Het onderzoek naar de situatie in Duitsland maakt duidelijk dat vergelijkbare mogelijkheden in Nederland tot de mogelijkheden behoren. Daarbij zullen intensievere contacten met 'de politiek' en met de betrokken ministeries noodzakelijk zijn.

Tot slot

Het zou prachtig zijn wanneer in het jaar 2019 meer duidelijkheid ontstaat over de wijze waarop de landelijke overheid haar verantwoordelijkheid voor zeevarenden in de Nederlandse havens wil waar maken.

En hoe de bij de NZC aangesloten zeemannshuizen en koopvaardijpastoraten daarbij een rol spelen.

En op welke wijze de overheid gelden beschikbaar wenst te stellen zodat wij ons zo belangrijke werk voor en met zeevarenden kunnen voortzetten.

En dan niet op project basis voor een, twee of drie jaar, maar door een structurele bijdrage te leveren.

De problematiek van het opvangen van zeevarenden is niet iets voor een paar jaar, maar is een zaak van blijvende aandacht. Zoals er altijd in de wereld armen zullen zijn die terecht onze

aandacht vragen, zo zullen er ook altijd, zolang de zeeën bevaren worden, zeevarenden zijn die vragen om een warm welkom in de Nederlandse havens en zeemanshuizen.

Wim van Til, secretaris
Putten, april 2019